

[Wilhelm]

I lovforslaget om begrænsning af udbytter m. v. er der måske ikke nogen særlig skærpelse, men det er også flintrende ligegyldigt, eftersom denne udbyttelov i virkeligheden i det højeste kan opnå en udsættelse af udbetaling af forskellige af disse overskudsforretninger.

Når jeg har gennemgået de skærper, der er i forhold til tidligere, kunne man måske slutte, at vi er blevet så meget mere positive. Det er vi ikke. Det skyldes, at nu har vi fem eller seks gange hørt regeringen og den socialdemokratiske ordfører forklare, at disse love var sikre nok, de var stærke nok, de var effektive, og de kunne ikke omgås; og hver eneste gang har vi set, at når man næste gang skulle retfærdiggøre de samme love som et modstykke til et lønstop, så er man kommet med nogle små skærper. Det gør man altså også denne gang. Hver eneste gang har det vist sig, at man i og for sig tager afstand fra det, man sagde sidst, har erkendt, at det var fup, at det ikke fungerede, og at man er nødt til at lave skærper. Vi tror altså heller ikke på, at de skærper, der er kommet her, vil have nogen større betydning.

Hvis dette, som man jo foregiver, skal være et modstykke til lønindgrebene, så må vi se på, hvad det egentlig er, det omfatter. Alle indkomster, har regeringen erklæret. Alle skal være med, og alle indkomsttyper skal rammes af dette kriseindgreb. Men hele denne affære indeholder jo et utal af undtagelser. Jeg skal ikke gennemgå dem igen, de blev gennemgået kraftigt og grundigt i forbindelse med de midlertidige love i november. Selv om det kun drejede sig om et 6 ugers prisstop eller et 8 ugers prisstop, eller hvor meget det nu var, lavede man i den korte periode et utal af undtagelser. Her er der så slækket yderligere med indregning af afgifter, takststigninger, serviceydelser og udgifter, der kommer til os udefra osv. De skal have lov at indregnes her – de skulle altså for en halv time siden ikke have lov at indregnes i dyrtidsreguleringen længere. Vort syn på alle de undtagelser skal jeg ikke gentage; man kan slå tilbage til debatten i november om de midlertidige stoplove.

Jeg skal derimod sige, at når man taler om alle indkomster, kunne det være interessant at vide: hvor i disse buketter finder man indgrebet over for kursstigningsgevinster? Hvor finder man indgrebet over for udstedelse af

friaktier og fondsaktier? Her er direkte adgang til at omgå et udbyttestop. Hvor finder man sikkerheden for, at der ikke hentes prisstigninger på jordhandler? Hvordan kan man overhovedet kontrollere sådan noget? Selvfølgelig kan man ikke det.

Eller for at tage noget, vi har diskuteret så tit herinde: hvad forhindrer i disse love, at den lejlighed, der i dag er udlejet og har et kapitalafkast efter omkostningsbestemt leje på 7 pct. af 15. alm. vurdering, i overmorgen sælges som en ejerlejlighed med det resultat, at der er et kapitalafkast på typisk 40 pct. af 15. alm. vurdering? Der er ikke noget som helst, der forhindrer det, hvis bare lejligheden er blevet udmatrikuleret i de foregående 13 år, som man har haft til det.

Jeg går ud fra, at det må være disse enorme huller, der er i denne side af buketter, som er grunden til, at regeringens egen redegørelse her fra budgetdepartementet om, hvordan helhedsløsningen vil virke, på side 20 siger, at man med disse stoplove imod udbytter og prisforhøjelser og avancer og tantiemer osv. alligevel forventer en stigning i forbrugerpriserne på 10 pct. Det er ikke noget, der kommer fra lønningerne, og det er heller ikke noget, der kommer til os udefra, hvor inflationsraten ligger væsentlig lavere, end den har gjort herhjemme de sidste par år.

Det må være forklaringen på, at man til trods for disse lovforslag taler om prisstigninger på 10 pct. Man erkender, at dette kun er, som hr. Jens Peter Jensen sagde, en af de første gange en sådan lovgivning var til forhandling, lidt kosmetik, det er noget, der skal få det til at se ud, som om man rammer alle. Det er ren kosmetik, og det kommer ikke til at dæmpe priser og de andre ting særlig meget.

Til sidst vil jeg gerne spørge om nogle ting, der står i lovforslag nr. L 56, og som har lidt mere principiel betydning. Både i ministerens fremsættelsestale, i lovforslagets bemærkninger og i § 3, stk. 2, nr. 1, tales der om de »lovlige lønstigninger« – hvor man modsætningsvis kan slutte til ulovlige lønstigninger. Det refererer ganske vist til et andet lovforslag, men det er første gang i den konkrete behandling af lovforslagene, at dette problem dukker op. Vi vil tage det op igen senere, men jeg vil gerne spørge om det allerede her. Hvad er det, industriministeren me-